
KIRJE PUOLUEEN KESKUSKOMITEALLE SOLVYTSHEGODSKIN KARKOITUSPAIKALTA

Toveri Semjon! Eilen sain tovereilta teidän kirjeenne. Ensiksikin sydämelliset terveiset Leninille ja muille tovereille. Ja nyt teidän kirjeenne johdosta ja yleensä „kiusallisista kysymyksistä“.

Minun mielestäni blokin (Lenin — Plehanov) linja on ainoa oikea linja: 1) se ja vain se vastaa Venäjällä tehtävän työn todellisia tarpeita, mikä vaatii kaikkien todellisten puolueainesten yhdistämistä; 2) se ja vain se jouduttaa legaalisten järjestöjen vapautumisen prosessia likvidaattorien ikeestä kaivaen kuilua työläismenshevikkien ja likvidaattorien välille, hajoittaen ja hävittäen viimemainittuja. Taistelu vaikutusvallasta legaalisisissa järjestöissä on päivänpolttava kysymys, välttämätön taival tiellä puolueen uudestisyntymiseen, ja blokki on ainoa keino näiden järjestöjen puhdistamiseksi likvidaattoruuden roskasta.

Blokin suunnitelmassa näkyy Leninin käsiala, — hän on viisas mies ja tietää, missä kalat kutevat. Mutta tämä ei vielä merkitse, että jokainen blokki olisi hyvä. Trotskin blokki (hän sanoisi — „synteesi“) on mätää periaatteettomuutta, erilaatuisten periaattei-

den manilovilaista sekoitusta, periaatteettoman ihmisen avutonta kaihoa „hyvästä“ periaatteesta. Asioiden logiikka on luonteeltaan tiukasti periaatteellista eikä siedä sekoituksia. Leninin ja Plehanovin blokki onkin juuri siksi elinvoimainen, että se on syvästi periaatteellinen ja perustuu mielipiteiden samanlaisuuteen puolueen uudistamisen keinoja koskevassa kysymyksessä. Mutta juuri siksi, että tämä on blokki eikä yhteensulautuma, juuri siksi bolshevikit tarvitsevat oman ryhmänsä. On hyvin mahdollista, että työn kulussa bolshevikit saavat plehanovilaiset lopullisesti puolelleen, mutta se on vain mahdollista. Me emme saa kuitenkaan uinailla ja luottaa tällaiseen, vaikkakin hyvin todennäköiseen, tulokseen. Mitä yhtenäisempinä bolshevikit tulevat toimimaan ja mitä järjestyneempinä esiintymään, sitä enemmän on toiveita puolellemme saamisen mahdollisuuteen. Tämän vuoksi meidän on pidettävä kaikki raudat tulessa. Vperjodilaisista en sano mitään, sillä nykyään he eivät ole niin mielenkiintoisia kuin likvidaattorit ja plehanovilaiset. Jos he jolloinkin tulevat tajuihinsa, niin se on tietysti hyvä, mutta elleivät tule, niin mitäpä heistä, kiehukoot omassa liemessään.

Niin ajattelen ulkomaan asioista.

Mutta siinä ei ole vielä kaikki eikä edes pääasia. Pääasia on työn järjestäminen Venäjällä. Puolueemme historia on osoittanut, että erimielisyyskysymykset eivät ratkea väittelyissä, vaan pääasiallisesti työn kulussa, periaatteiden soveltamisen kulussa. Sen vuoksi päivän tehtävänä on Venäjällä suoritettavan työn järjestäminen tiukasti määritellyn periaatteen ympärille. Likvidaattorit käsittivät asian heti (heillä on sangen

kehittynyt vainu) ja ryhtyivät rakentamaan rakennustelineitä (perustan he ovat jo laskeneet) legaalisisissa työväenjärjestöissä, minkä lisäksi heillä osoittautuu olevan oma illegaalinen keskuksensa Venäjällä, joka suuntaa työtä j.n.e. Mutta me yhä vain „valmistaudumme“, olemme harjoitteluasteella. Minun mielestäni meidän päiväjärjestyksessä oleva ja lykkäystä sietämätön tehtävämme on (Venäjän) keskusryhmän järjestäminen, joka yhdistäisi illegaalisen, puolilegaalisen ja legaalisen työn ensi kädessä tärkeimmissä keskuksissa (Pietari, Moskova, Urali, Etelä). Nimittäkää se miksi hyvänsä — „Keskuskomitean Venäjällä oleva osa“ tai Keskuskomitean avustava ryhmä — sillä ei ole väliä. Mutta tällainen ryhmä on yhtä tarpeen kuin ilma ja leipä. Nykyään paikkakunnilla vallitsee työntekijöiden keskuudessa epävarmuus, yksinäisyys, irtaantuneisuus, kaikki valtaa masennus. Tämä ryhmä voisi elvyttää työn ja saada aikaan selvyyden. Ja se raivaisi tien legaalisten mahdollisuuksien todelliselle käyttämiselle. Siitä mielestäni lähteekin kehittymään puoluekantaisuuden uudestisyntyminen. Ei olisi pahitteeksi järjestää ennakolta sellaisten työntekijäin neuvottelukokous, jotka hyväksyvät täysistunnon päätökset⁹³, tietysti Keskuskomitean johdolla. Kaikki tämä olisi tehtävä keskuslaitosten „reformoimisen“⁹⁴ jälkeen ja sillä ehdolla, että plehanovilaiset siihen suostuvat. On hyvin mahdollista, että tämä neuvottelukokous antaakin sopivia henkilöitä yllämainittuun keskusryhmään. Tällaisen neuvottelukokouksen hyödyllisyys on mielestäni selvä myös monessa muussa suhteessa. Mutta täytyy toimia horjumatta ja ilman sääliä, pelkäämättä soimauksia likvidaattorien, trotskilaisten

ja vperjodilaisten puolelta. Jos plehanovilaiset ja leniniläiset liittyvät yhteen Venäjällä tehtävän työn pohjalla, niin heidän ei tarvitse kiinnittää huomiota minkäänlaisiin soimauksiin.

Niin ajattelen työstä Venäjällä.

Nyt itsestäni. Minulla on jäljellä kuusi kuukautta⁹⁵. Määräajan päätyttyä olen täydellisesti käytettävissä. Jos työntekijäin tarve on todella kärkevä, niin voin lähteä heti. „Mysl“ lehden⁹⁶ № 1 luin. Kuvittelen mielessäni, kuinka paljon selvyyttä ja rohkeutta työläisille antaa jo yksistään vain eilisten riitapuolten yhteinen esiintyminen, minkälaista hämminkiä ja sekasortoa se kylvää likvidaattorien riveihin. Ja jokainen kunnan ihminen sanoo, että se ei ole pahaksi.

Karkoituspaikalla on kunnan väkeä ja olisi oikein hyvä saada sille illegaalisia aikakausjulkaisuja. Lähettäkää „Sotsial-Demokrat“ № 17 ja seuraavat sekä myös „Sotsial-Demokratin“ „Liite“. Meillä ei ole „Rabotshaja Gazeta“⁹⁷ № 1 eikä 2, ei ole myöskään „Golos Sotsial-Demokrata“ lehteä. „Zvezda“ lehden⁹⁸ me luultavasti saamme. Osoitteet lähetyksiä varten: 1) Solvytshegodsk, Vologdan lääni, Ivan Isakovitsh Bogomolov; 2) Solvytshegodsk, Vologdan lääni, Petr Mihailovitsh Serafimov. Osoite kirjeenvaihtoa varten minun kanssani: Vologdan lääni, Solvytshegodsk, Grigorjevin talo, Nikolai Aleksandrovitsh Voznesenski.

Toveriterveisin *K. S.*

Älkää lähettäkö vakuutettuina. Kirjoittakaa sikäläisistä asioista, pyydän hartaasti.